

Erdei iskola

A Klauzál Gábor Általános Iskola 6. c osztálya egy valamiben biztosan egyedülálló a városban: első osztályos koruk óta minden tanévet Magyartésen kezdenek az ún. erdei iskolában.

Még „csezta” korukban vitte őket először *Borsodi Ági* néni, az osztályfőnökük a Szentestől ideálisan közel-távol eső gyönyörű alföldi környezetbe. Akkor még kevesen ismerték a címben is szereplő mozgalmat, mára minden pedagógusnak legalább sejtése van róla. Aki egyszer hallotta, tapasztalta, látta a zöld iskolai munkavégzést, előbb-utóbb maga is szívesen bekapcsolódik. A klauzálósokra is igaz ez: 1999/2000-ben 4 osztály vesz részt 1-1 hetes programban, több osztály pedig kirándul Magyartésre.

Az ottani volt közösségi szintér ma a VE-GA Gyermek és Ifjúsági Szövetség működtetésében *Koromné Seri Anikó*-nak köszönhetően ad helyet az erdei iskoláinknak.

Úgy alakult, hogy idén a 6.c kezdte a sort: mi voltunk

először részesei a természet lenyűgöző nyugalmának, szépségének, jól szervezett rendjének, amelyet ma már, sajnos, csak a városból „kivonulva” élhetünk át. Rutinosan

Munkatársunk az olvasó

vettük birtokba birodalmunkat, elzarándokoltunk a jól ismert helyekre.

Tanultunk mindentől és mindenkitől: mesélt nekünk az ártér, a liget, a szél, és persze *Medgyesi István* és *Vincze László* tanár urak. *Justinné Zsuzsa* néniel a folyót festettük-rajzoltuk, *Boldizsárné Zsuzsa* néniel aktívan aktivíteztünk, ajándékoztunk (előbbi: társasjáték, utóbbi torkunk szakadtából éneklés). Sétáltunk, horgásztunk, „drámáztunk”, fotóztunk, számháborúztunk, gyógynövényt szedtünk, terményképet készítettünk, csilagáskodtunk, diszkóztunk, állatokat szelídítettünk és vadítottunk el magunktól (ti. a kifogott halakat)... és nagyon

együtt voltunk: az osztály és én, az osztályfőnök:

Csapiné Matos Ibolya

SZENTESI

ÉLET.

1999.

SZEPTEMBER

24.